

5400 mož in 99 častnikov; vpleni pa 3 topove in 10 strojnih pušk.

Rusko bojišče.

Pomembni boji se vršijo na ruski fronti edino na obeh skrajnih krilih: v bukovinskih Karpatih in na severu pri Rigi, Dvinskem in Mitavi. Do kakšne posebne spremembe posestnega stanja pa ni prišlo. Na ruski fronti je nastopil zadnje dni hud mrz, Reke zamrzujejo, sneg je celo na ruskih ravninah visok po več metrov.

Italijansko bojišče.

Z italijanskega bojišča prihajajo poročila o skrajno slabem vremenu, velikih sneženih zametih na korških in tirolskih gorah ter o redkih in manjših bojih med našo in laško artilerijo.

Francosko bojišče.

Na francoskem bojišču vsled neugodnega vremena razen topovskih in zračnih bojov nobenih pomembnejših dogodkov. V Rimu so se pred nekaj dnevi vršila velika vojna posvetovanja četverosporazumovih držav, na katerih so določili nove enotne vojne načrte. Polagala se bo važnost na eden del fronte, na katerega bodo navalili z vso močjo, da ga prečijo in tako sovražnika potisnejo nazaj. Kje bo ta del, je zagonefka.

Macedonsko bojišče.

Razen topovskega ognja nobenih bistvenih dogodkov. Velikega vojnega posvetovanja v Rimu se je tudi udeležil vrhovni armadni poveljnik na macedonskem bojišču, general Sarrail. Anglija bo baže poslala na to bojišče 150.000 mož iz Egipta, Francija pa 100.000 mož iz izvenevropskih naselbin.

Grčija.

Po poročilu londonskih listov so četverosporazumovi ministri, zborujoči v Rimu, poslali grški vladi spomenico, v kateri zahtevajo, naj grška vlada tekom 48 ur sprejme znane četverosporazumove zahteve in naj naznani ta sprejem. Iz Soluna se poroča, da se baje namerava grška vlada upreti četverosporazumovim nasilstvom, sklicati grško zbornico in pa mobilizirati armado. V Grčiji je postalo pomanjkanje živil vsled blokade četverosporazumovih vojnih ladij tako občutno, da se bo morala Grčija v najkrajšem času odločiti za ali proti četverosporazumu.

Naše žrtve za domovino.

Iz Dobove se nam piše: V prvem tednu novega leta smo v grob položili dva vrla moža, očeta, katerega sta bila še v polni moči življenja. Jožef Polovič iz Velikega Obreža, 47 let star, črnovojnik 87. pešpolka, je branil domovino na Tirolskem, obolev vsled prehlajenja in umrl dne 27. dec. v garnizijski bolnici v Inomestu. Prepeljan je bil v Dobovo in tukaj dne 5. prosinca slovesno pokopan. Za njim žaluje pet otrok, dva sina sta tudi vojaka na fronti. — Dne 5. prosinca je umrl Martin Vučajnik v Mihalovcih, značajan mož dobrotljivega srca, zato pri vseh priljubljen; zapustil je osem otrok; dva sinova sta v vojski, eden pa invalid (ima noge brez stopal) je v zavodu na Dunaju. — Uradno poročilo naznanja, da sta umrla za domovino: Martin Vašcer, posestnik v Selah, 36 let star, padel dne 10. oktobra, in mladenič Janez Zupančič iz Malega Obreža, star 26 let, padel na južni fronti. — Število padlih, uradno naznanjeno, je naraslo v naši župniji na 38.

Dne 8. dec. je padel na južnem bojišču, zadet od granate, mladenič Vincenc Zorjan iz Spodnjega Gasteraja pri Sv. Juriju v Slov. gor. Rajni je bil povsod priljubljen radi mirnega in dostojnega značaja. Bil je izvrsten godec; imel je lepo in hvalevredno čednost: bil je zmiraj trezen in varčen. Zanimivo je tudi, da je rajni imel vse dogodke svojega vojaškega življenja sleherni dan do zadnje ure zabeležene. Zapustil je 80 let staro, bolno, žalujočo mater in edinega brata, kateri je tudi vojni službi. Mirno spavaj, dragi Cenc, dokler nas trobenta angelova ne zbudi, da se vidimo nad zvezdami!

Iz Celja se nam piše: Na laškem bojišču je zbolel in na Dunaju umrl vrl slovenski junak Janez

Skale, star 42 let. Po poklicu je bil kolar, priden in vesten delavec. Rojen je bil v Konjicah. Rajni še ima 3 brate pri vojakih. Svoja mladeniška leta je preživel v Vojniku pri starših. Odkar pa je postal mojster, je stanoval v celjski okolici. Povsod je zaradi svoje pridnosti in poštenosti užival spoštovanje. Bil je zaveden Slovenec.

Žalostna vest je došla rodbini Šauperlovi pri Sv. Jakobu v Slov. gor., da je od izdajalske mine bil zadet njih ljubeči sin, opora v starosti, od vseh ljubljanih Franček, star 22 let. Padel je na južni bojni črti. Daroval je svoje mlado življenje na oltar domovine. Vojskoval se je že od začetka vojne proti verolomnemu Lahu. Izguba pridnega sina je silno potrla njegove starše, brata in sestre. Rajni je bil vzor pridnega slovenskega mladeniča, up in nada staršev, vsem nam priljubljen in drag prijatelj. — Mirno spavaj, predragi naš Franček, v neznani in tuji nam zemlji, dokler se ne snidemo nad zvezdami!

V daljni tujini je padel v boju za domovino A. Kovačič, doma iz Vučjevesi, župnija Sv. Križ na Murskem polju. Za njim žalujejo 4 majhni otročki in neotolažljiva žena. Rajni je bil od vseh v občini ljubljani in spoštovan. Dragi Alojz, spavaj v miru! Tvoja duša pa naj v rajni večni mir uživa!

Dne 1. januarja je prišla žalostna vest, da je podlegel dobljenim ranam v solnograški bolnišnici Anton Ledinek iz Pivole pri Hočah. Prepeljali so ga v soboto, dne 6. januarja, v rojstno faro, kjer je ob obilni udeležbi bil položen na domačem pokopališču k večnemu počitku. Ob odprtem grobu so mu zapeli lepo žalostinko. Marsikatero oko je bilo solzno, ko so spremljali našega slovenskega junaka na zadnjem potu! To je prvi vojak, ki je pokopan na domačem pokopališču kot žrtev sedanje grozne vojne. Bodi mu domača slovenska zemlja lahka! Žalujemo sorodnike naj tolaži zavest, da je njihov Anton umrl kot junak in s svojo smrtjo pripomogel do končne zmage!

Z italijanskega bojišča se nam poroča, da je padel Matevž Vrečko, doma iz Loke pri Framu. Rajni je bil priden, skrben in delaven mož. Na tem svetu si je zaslužil krono trpljenja. Daj, o Bog in Marija, da bi užival na onem svetu večno veselje!

Naznanjam žalostno novico, da je na laškem bojišču padel moj ljubi bratranec Janez Unuk, doma iz Murskega polja. Zadel ga je nesrečna krogla. Bil je v 23. letu. Boril se je proti Rusom in sedaj proti Lahom. Bil je blag prijatelj svojim tovarišem. Služil je pri hrabrem pešpolku št. 47. Bil je zmiraj na fronti. — A. Dolamič iz Cvena.

Slovenski mladenič Alojzij Marksl, doma iz Lajtersberga pri Mariboru, star 21 let, je izdajal svojo dušo na italijanskem bojišču. Zadel ga je laška granata. Pokopan je na Italijanskem. Zapustil je dva brata, ki se še bojujeta na Laškem. Doma je pa zapustil še dva brata in mater. Oče se bojuje na Rumunskem. Lasni brat padlega Henrik je bil pri pogrebu. Spremljal ga je k zadnjemu počitku.

Tončka Zemljč, posestniškega sina v Črešnjem vcih pri Radgoni, ni več med živimi, dne 13. decembra ga je zasul sneženi plaz tirolskih planin. Tako se glasi poročilo njegovega tovariša in predstojnika. Ni potrla ta vest samo podpore tolpotrebnege očeta in ljubeče sestre, katerih je bil pokojni edini up in opora, ampak marsikatero oko se je zasolžilo, mnogo src se je skrčilo od bolesti ob tej izgubi, saj je bil Tonček zelo spoštovan in priljubljen. Bil je cvet župnije in stebel domovine. Mirn, priazen in šaljiv, veren, delaven za cerkev, kot dober ud Marijine družbe, pevec itd. Za domovino je mnogo storil, saj je že kot otrok v domačem društvu sodeloval pri petju, tamburanju in igranju, pri katerih je s svojim nastopom povzročil mnogo smeha. In skoro vsak je vsliknil ob tej novici: "Torej bodo morali vsi dobri v tej vojski umreti!" Bil je tudi dober domoljub, a vendar je postal žrtev peklenške gonje ob začetku vojne. Bil je namreč po nedolžnem precej časa zaprt, kar mu je povzročilo mnogo bridkih ur. Nato je oblekel vojaško suknjo in trpljenje ga je spremljalo do smrti. Slednji čas je reševal s snegom zasute tovariše in v svojem zadnjem pismu opisuje to delo in tako smrt ter prosi se Boga, da, ako bo moral umreti, naj ga zadene krogla, ker enaka smrt je pravo mučeništvo. Toda želja se mu ni izpolnila in tako je končal svoje mlado življenje, star še le 27 let. Pokoj Tvoji duši, Tonček dragi, saj

Mučnik si bil v življenju in ob smrti, Vživaj tudi mučeniško krono v rajskem vrti!

V nežni starosti, še komaj 25 let star, je moral Kurbus Franc, posestniški sin v Spodnjem Jakobskem dolu v župniji St. Jakob v Slov. gor., ostaviti fa grmeči in moreči svet. Padel je junaške smrti na južnem bojišču. V lanskem jeseni je zadnjič na dopustu gledal mične holme domačega slovenskega kraja in zadnjič brisal žulje od morilnega orodja s prijetnejšimi žulji ob domačem kmetskem orodju. Kaj rad si rahljal, dragi France, blagonosno, domačo slovensko grudo, a najlepše si si zrahljal svojo grobno grudo: s Tvojo častno smrtjo!

Rahljali mi tudi bi radi Tvoj grob, A temne do njega so vse nam poti. Kako pa rahljati, ko njegov še strop Pod tisoč se žrtvami znova udre.

Vabilo.

Vse Slovence in Slovenke vabimo, da se naročijo na naš list. Naročnina stane za Avstrijo, Ogrsko, Bosno in Hercegovino

za celo leto	K 6—
za pol leta	" 3—
za četrt leta	" 1.50

Za Nemčijo in druge zunanje države stane list

za celo leto	K 8—
za pol leta	" 4—
za četrt leta	" 2—

Za vojske pa je naročnina zdatno nižja. Za vojske znaša naročnina

za celo leto	K 4—
za pol leta	" 2—
za četrt leta	" 1—

Kdor pošlje naročnino, naj zapiše: ako je novaročnik, besedico **nov**, ako je star, besedico **star** in število, ki se nahaja na ovitku.

Upravištvo „Slov. Gospodarja“, Maribor.

Naročevanje samo pondeljke „Straže“. Kdor hoče imeti „Stražo“ samo pondeljek, si isto kakor dozdaj, lahko naroči posebej. Naročnina se pošlje po poštni nakaznici na naslov: Upravištvo Pondeljke „Straže“ v Mariboru. Ob strani naj napiše, ali je **nov** ali **star** naročnik, da ne bo pomot. Sama Pondeljka „Straža“ stane za celo leto **K 3.20**; za pol leta **K 1.60**; za četrt leta **90 vin**.

Tedenske novice.

Odlikovana slovenska vojna kurata. Č. g. Kristof Tomsic, duhovnik goriske nadškotije, sedaj vojni kurat v rezervni bolnišnici št. 2 v Mariboru (kn. šk. dijaško semenišče) je za svoje vaeto in vestno službovanje odlikovan z duhovniškim zasluznim križcem II. razreda na belo rdečem traku — Č. g. Franc Kren, bivši kaplan pri Mariji Snežni na Velki, sedaj vojni kurat na rumunskem bojišču, je za svoje hrabro zadržanje pred sovražnikom odlikovan s Signum laudis. Č. g. Kren, ki je že od začetka vojne na bojišču, ima sedaj že troje odlikovanj. Odlikovancema iskro čestitamo.

Ogrski Slovenci nam čestitajo. Dobrourejevano glasilo ogrskih Slovencev „Novine“, piše o naši petdesetletnici: „50letnico obhaja tedenski list Stajarskih Slovencev „Slovenski Gospodar.“ 16. januarja bo 50 let, ka je prvič začel izhajati. Zdalj ma 30 jezer naročnikov. Veselo čestitamo! Vnogo dobra je včino te krščanski list prostom ljudstvu. Bog ga ohrani še dolgo let!“

9.000.000 K vojnega posojila v kmetskih občinah mariborskega okrajnega glavarstva. Do dne 10. januarja 1917 se je podpisalo na peto vojno posojilo v političnem okraju mariborskem skupaj 9.038.266 K. Čeprav so Slovenci v tem okraju začetkom vojne veliko bridkega doživeli, vendar je njih avstrijska misel ostala čista in požrtvovalna do skrajnosti. Tako je prav!

Kralj in kraljica sta se postila. Ogrsko-slovenske „Novine“ poročajo: „Sveta cerkev pred kronanjem zapovedava tridenen post kralji in kraljici. Oba sta verno zdržala vse tri dneve post i kraljica je večkrat bila te teden pri sv. obhajili ali prečiščavanji. Kraljica je pohodila več bolnišnic te teden, se ljubezniva nagnola proti ranjenim junakom, zvedala od njih, kde so ranjeni i po njihovih domačinih. Z vsakim je gučala po njegovom maternem jeziku. — Naš pokojni apoštolski kralj je vedno te reči meo v vstah: „Vse za deco.“ To ljubezen do ostavljene dece vojakov si je zapisala v srce tudi kraljica Cita i je dala dobljene dare po darivanih 650 jezer kron gotovčine za deco Vojrsko i ravno teliko za deco Avstrijsko. Z tov smilenostjov, postom in z sv. obhajilom se je zaistino najlepše pripravila na kronanje, da bi postala mati naroda, kda njemi svetitvariš oča postane.“

Smrt. V Mozirju je dne 2. jan. umrla tamošnja učiteljica Helena Goričar v 26. letu svojega življenja. Rajna je bila članica Marijine družbe, vzgledna, globokoverna in narodnozavedna učiteljica. Svetila ji večna luč! — Na Dunaju je dne 28. dec. 1916 umrl v 44. letu svoje starosti vsled vojnih naporov dr. Leo Kreft, o. kr. črnovojniški nadzdravnik in okrožni zdravnik v St. Juriju ob Ščavnici. Rajni je bil zaveden narodnjak in je vedno ostal zvest svo-

jemu narodu. Prepeljali so ga k St. Juriju ob Ščavmci. Naj mu bo slovenska zemljica lahka! — V Sv. Petru v Savinjski dolini je umrla Marija Terglav, žena deželnega poslanca Alojzija Terglav. Naj v miru počiva!

Poročilo. Dne 4. januarja se je v Kremsmünstru poročil znani slovenski rodoljub grof Oskar Christenigg z grofico Marijo Lippe-Weissenfeld. Bilo srečno!

Po smrti odlikovan. Prerano umrli vnet naš pristaš župana Franc Vraz na Cerovu pri Ormožu, potomec Sianko Vraza, je bil od cesarja odlikovan po smrti s srebrnim zaslužnim križcem s krono. Vrlama možu, odločnemu branitelju naših narodnih in verskih svetinj, ni bilo usojeno, da bi doživel visoko odlikovanje, da so se njegove zasluge za domačo občino in ormoški okraj tudi na najvištem mestu priznaše. On že počiva v grobu, a njegova dela grdo za njim in ga slavijo. Visoko odlikovanje rajnega pa naj bo težko prizadeži Vrazovi rodbini in njegovim številnim prijateljem v ponos in tolažbo!

Po smrti odlikovan slovenski junak. Od Sv. Levrencia na Drav. polju se nam piše: Rudolf Finžger, ki je na soškem bojišču pri izvrševanju svoje samaritanske službe od grane zadet padel, je bila za njegovo hrabro vedenje pred sovražnikom — bil je od začetka vojske vedno na fronti — podeljena velika srebrna hrabrostna kolajna, ki so jo pred kratkim dobili starši. Ze prej je bil odlikovan z malo srebrno in s kolajno Rdečega križa.

Pet sinov v vojski. Iz Litmerka pri Ormožu se nam poroča: Anton in Gera Stajko, posestnika tu v Litmerku, sta dala vseh svojih pet sinov na vojsko. Najstarejši sin Anton ter mlajši sin Stefan se nahajata na italijanskem bojišču; mlajša dva brata pa se nahajata na rumunskem bojišču. Alojza ni več med živimi; daroval je svoje življenje za cesarja in ljubljeno domovino v Karpatih dne 15. marca 1915. In vsak, kdor ga je poznal, ga je ljubil. Za njim žalujejo njegovi starši, štirje bratje vojaki in dve sestri. Naj v miru počiva v daljni karpatski zemlji!

Mnogim v tolažbo! Iz Laporja: Iz ruskega vjetništva se je oglašil tukajšnji rojak Anton Robar, ki je pisal zadnjikrat dne 16. avgusta 1914. Od tedaj pa ni bilo o njem nobenega glasu več in tudi vse poizvedovanje za njim je bilo brez vsakega uspeha. Dne 16. dec. 1916 pa so prejeli njegovi domači od njega pismo, katero je pisal dne 11. okt. 1916 iz ruskega vjetništva in v katerem pravi, da je že skoro ozdravel. Ta novica je prinesla zopet veselje v Robarjevo hišo, ki žaluje še za drugim padlim sinom, naj pa prinese tudi upanje vsem tistim, ki pogrešajo katerega izmed svojih dragih.

Slovenec v italijanskem vjetništvu. Dobili smo sledeči dopisnici: Srečno in veselo novo leto želimo vsem cenjenim naročnikom in bralcem „Slovenskega Gospodarja“ ter Vam pošiljamo pristrane pozdrave iz italijanskega vjetništva: Anton Sket iz Rogaske Slatine in Janez Trepelj iz Noveštice. — Padula v Italiji. 17. dec. 1916. Želim iz italijanskega vjetništva veselo božično praznike in srečno, milosti polno novo leto, vsem domačinom, znanecem, sploh vsem čitateljem „Slovenskega Gospodarja.“ Bog daj, da bi že kmalu prineslo novo leto tako zaželeni mir. Vse prav lepo pozdravlja Josip Straki, doma od Sv. Križa pri Ljubomeru. Ravnotako želita vsem vse najboljše Ivan Kosi, doma iz Lahonec pri Ormožu in Anton Lasbajer, doma iz Grabonaša pri Sv. Juriju ob Šč.

Štajerski socialdemokratski poslanec Hilari umrl. Na Dunaju je po daljšem hiranju umrl štajerski socialdemokratski deželni poslanec Julij Hilari.

Naknadna prebiranja črnovojniških zavezancev letnikov 1898 do 1892. Naknadna prebiranja črnovojniških zavezancev, rojenih v letih 1898 do 1892, se bodo vršila: Maribor mesto 5. februarja; Maribor okolica v Mariboru dne 29., 30., 31. januarja in dne 1. februarja; Sv. Lenart v Slov. gor. dne 2. februarja; Slov. Bistrica dne 3. in 4. februarja; Radgona dne 27. in 28. januarja; Nemški Lonč dne 20., 21., in 22. januarja; Celje mesto dne 15. januarja; Celje okolica v Celju dne 16., 17., 18., 19., 20. in 21. januarja; Ljubno dne 23. januarja; Mozirje dne 24. januarja; Smarje pri Jelšah dne 26. in 27. januarja; Trbovlje dne 29. in 30. januarja; Brežice dne 1., 2. in 3. februarja; Kozje dne 5. februarja; Slovenj Gradec dne 15. in 16. januarja; Šoštanj dne 17. januarja; Ljubomer dne 19. in 20. januarja; Ptuj mesto dne 22. januarja; Ptuj okolica v Btuju dne 22., 23., 24., 25., 26. in 27. januarja; Ormož dne 29. in 30. januarja; Rogatec dne 1. februarja; Konjice 3. februarja.

Znamke na pisma. Opozarjamo, da od novega leta veljajo samo nove znamke, to so tiste, ki imajo številko vrednosti označeno na sredini. Stare znamke, to so tiste, ki so imele dve številki vrednosti, v vsakem kotu eno, niso več veljavne. Če se frankira pismo s tako staro znamko, velja pismo kot nefrankirano in mora prejemnik plačati dvojno svoto: novo znamko in pa globo v isti visotini. Prilepljajte torej na pisma, dopisnice, nakaznice izključno le nove znamke!

Starši in slabotni ljudje se bodo najboljše počutili, če uživajo mesto dragega namiznega olja, priprave pripravljenosti olje iz morskega islandskega Caraghe-mahu, ki zelo blagodejno upliva na želodec. Istega razpošilja Ivan Dežman v Ljubljani, Kopitarjeva ulica št. 6. Več o tem v današnjem inseratu.

Najnovejša poročila Avstrijsko poročilo.

Dunaj, 10. januarja.

Vzhodno bojišče.

Med izlivom reke Putne in mestom Foksani je bil sovražnik vržen onkraj reke Seret. Na obeh straneh Susite so poskušali Rusi in Rumuni se obraniti pritiska naših čet s protinapadi, ki so stali sovražnika velikih žrtv. Sovražni napor so ostali brezuspešni. Zopetna izguba ozemlja ter izguba 900 vjetnikov in 3 strojnih pušk je bil tamkaj vspeh bojev v zadnjih dveh dnevih. Dalje proti severu pri c. in kr. četah nobenih posebnih dogodkov.

Italijansko bojišče.

Nič novega.

Balkansko bojišče.

Nič novega.

Podnačelnik generalnega štaba: pl. Höfer, podm.

Nemško poročilo.

Berolin, 10. januarja.

Vzhodno bojišče.

Skupina maršala bavarskega princa Leopolda: Močni ruski napadi južnozahodno od Rige, kakor tudi številni sunki manjših oddelkov med morskimi obrežjem in Naroškim jezerom so tudi večeraj ostali brez uspeha.

Fronta generalnega polkovnika nadvojvode Jozefa: Rusi in Rumuni so zaman poizkušali, višinske postojanke, ki so jim bile na obeh straneh doline Susite iztrgane, pridobiti zopet nazaj. Po krvavih izgubah so protinapadi, ki so bili izvedeni z močnimi silami, se izjalovili. Severno in južno od doline Casino je bil sovražnik potisnjen dalje nazaj. V bojih obeh zadnjih dni je prišlo 6 častnikov, 900 mož, in 3 strojne puške v naše roke.

Skupina maršala pl. Mackensena: Severno od Foksani je se nam je posrečilo, ustaliti se na levem bregu reke Putna. Med mestom Foksani in vasjo Fundeni smo prisilili pobitega sovražnika, da je svoje postojanke za reko Putna opustil in se je umaknil za reko Seret. Vjeli smo 550 mož. Ob izlivu reke Rimnicul-Sarat smo svoje v napadih pridobljene uspehe kljub opetovanim sovražnim napadom obdržali v oblasti.

Macedonsko bojišče.

Ponočni napadi ob Strumi so bili odbiti.

Cesar Karel v glavnem stanu.

Cesar Karel se je dne 8. januarja mudil v stanu avstrijskega vrhovnega armadnega vodstva in je sprejel v zasebni avdienci sledeče osebnosti: bolgarskega prestolonaslednika Borisa, nadvojvode Karla Stefana in Karla Albrehta, zunanjega ministra grofa Cernina, pruskega generalnega majorja Kramona, vojaškega upravitelja v Lublinu generala pl. Kuka, vojnega ministra generalnega polkovnika pl. Krobotina, našega poslanca v Vašingtonu, grofa Tarnovskega, tajnega svetnika barona Konopka in generala pl. Le Beau.

Rumunska armada izginila.

Budimpeštanski list „Az Est“ poroča iz vojne tiskovnega stana: Cela rumunska armada je z generalnim štabom vred zapustila bojno pozorišče. Vjetniki pripovedujejo, da stoji devet novih ruskih armadnih zborov na rumunskem ozemlju. Samo ena edina rumunska divizija se še pri prelazu Gyimes v moldavskem gorovju brani pred našimi napadi. Od kar so dospale ruske čete v Rumunijo, so nenadoma izostala tudi rumunska generalštabna poročila, zdaj pa je izginila celo rumunska armada.

Novo rusko ministrstvo.

Petrograd, 9. januarja.

Ministrski predsednik in prometni minister Trepov ter naučni minister grof Ignatiev sta vpokojena. Senator in član državnega sveta knez Galicin je imenovan za ministrskega predsednika. Senator Kulčitsky je dobil vodstvo naučnega ministrstva. Pomočnik v zunanjem ministrstvu Neratov je imenovan za člana državnega sveta.

Gospodarske novice.

Deželno naklado na vino je sklenila, kakor že smo poročali, nemška večina našega štajerskega deželnega odbora. Pobirati se bo začela dne 1. februarja, oziroma dne 1. marca 1917. Ugovorom spodnještajerskih vinogradnikov in njih poslancev se je posrečilo, da dobijo pridelovalci za ono vino, oziroma vinski mošt, ki ga rabijo za se, za svoje domače in njih delavce polovični popust. Za to domače vino bo torej znašala deželna doklada le 4 K 75 v za 100 l. Več o celi stvari v prihodnji številki.

Kako Gradčani kupujejo jabolka. Pri neki posestnici na Plaču v mariborskem okraju je oblast za Gradec zasegla en vagon jabolok. Ker od začetka decembra do Božiča ni bilo iz Grada od štajerske nakupovalnice pri namestniku nobenega odgovora in nobenega obvestila in ker so jabolka začela močno gniti, se je posestnica z ekspresnim pismom obrnila do nakupovalnice, naj vendar pride kdo jabolka prevzeti. Na Stefanovo je res prišel nakupovalec iz Grada, ki si je jabolka ogledal ter obljubil za lepa, čvrsta jabolka z delom in vožnjo na 4 ure oddaljeno postajo samo 50—70 v za 1 kg, dasiravno so drugi sosedji prodajali jabolka polovico dražje. Nakupovalec je obljubil, da bo posestnica že drug dan dobila točen odgovor glede cene in časa, kadar se morajo jabolka spraviti na železnico. Žena, ki ima svojega moža na fronti in je skoro brez vsakega moškega na 60 oralov velikem posestvu, je čakala in čakala, a od nikoder ni nikogar, ki bi jabolka prevzel. Med tem pa so jabolka, ki so izpostavljena tudi mrazu, pričela še huje gniti, da bo skoro polovica jabolok segnila. In do večeraj, dne 10. januarja, še iz Grada ni ne pisma in sploh nikogar, ki bi ženi povedal, kakšna usoda bo zadela jabolka. Sosedje, pri katerih se jabolka niso zasegla, so jih srečno in po ugodni ceni spravili v denar, a samo ona mora čakati in bo imela vsled tega veliko škodo. Ker je gospodarstvo v hribu, bo, ako sedaj potegne hudi mraz in ker manjka vprežne živine, spravljanje jabolok na postajo skoro izključeno. Vprašamo, ali je tako postopanje na mestu?

Preskrba s petrolejem. Mariborski okrajni prebranjevalni urad je zasegel več vagonov petroleja in ga poslal trgovcem na deželi. Odslej se bo preskrba kmetijskih občin s petrolejem vršila na isti način kot preskrba s sladkorjem.

Čebelarjem v pojasnilo. Piše se nam: Pri slovenskem čebelarjem društvu za Slovensko Štajersko je dospelo iz vseh krajev Slovenskega Štajerja mnogo prošenj za neobdačen sladkor, v katerih se prošniki sklicujejo na neki tozadevni članek „Slov. Gospodarja.“ Ker je med prošniki več takih, ki še sploh čebel nimajo, jim naj bo v pojasnilo sledeče: Neobdačen sladkor se dovoli od finančnega ministrstva v omejeni množini le za čebelarje tistih krajev, kjer je bila paša tako slaba, da se čebele ne morejo preživeti. Sladkor je denaturiran, to se pravi, da je pomešan z žagovino in peskom, torej ni za drugo rabo, kot za čebelno pitanje in je tudi pod kaznijo prepovedano, ga za kaj drugega rabiti, ter stoji pod finančno kontrolo. V prvi vrsti imajo pravico do sladkorja društveni člani, potem še le drugi čebelarji, če bo to dovoljena množina pripuščala. Vsak prošnik pa mora društvu natanko navesti, koliko panjev čebel ima, ki so potrebni krmljenja, drugače pa se sploh ne more na njih ozirati. Ta navedba mora biti resnična in natančna, ker se bo finančna straža svoj čas o uporabi sladkorja prepricala ter bi kaznovala vsako nepostavno uporabo tega sladkorja. Toliko v pojasnilo, ker se vsakemu posamezniku ne more posebej odgovarjati. Celje, dne 4. januarja 1916. — J. Kosi, tč. blagajnik.

Cene za les. Zveza avstrijskih lesnih veletrgovcev na Dunaju je sklenila sledeče lesne cene, ki so veljavne za kubični meter do preklica: hlodi (jelov, smrekov, borov les) 50—55 K; hlodi (hrastov in bukov, sploh trdi les) 100—110 K; debele deske (platnice, podnice, hrastov ali bukov les) do 240 K; oglati ali otesan žagan les (smreka, jelka, bor) 70—92 K; bukov ali hrastov otesan les 235—245 K. Na Češkem in Moravskem so lesne cene povprečno za 18 do 25% višje, v Galiciji nekoliko nižje. Za Štajersko veljajo sledeče lesne cene: hlodi mehki neotesani 42—55 K, trdi 55—100 K, mehke deske 90—112 K, oglati ali otesani mehki hlodi 80—112 K, trde deske 120—200 K. Ker je blaga prav malo, cene sicer polagoma, toda stalno naraščajo. Popraševanje po mehkih deskah, zlasti po deskah, ki se jih rabi za zaboje, je zelo živahno. Primanjkuje hrastovega lesa za doge in za prage (švelarje).

Hmelj. Na hmeljskem trgu v Zatu je bilo popraševanje po tujem hmelju v prefekti dobi zelo živahno. Zastopnik neke velike nemške tvrdke je nakupil velike množine tujega hmelja za povprečno ceno po 140 do 145 K za 50 kg. Večinoma vse hmeljske zaloge se nahajajo sedaj, ko je postal hmelj nekoliko dražji, v rokah hmeljskih prekupecev. Hmeljarji imajo izgubo, prekupeci pa brez velikega truda lepe dobičke!